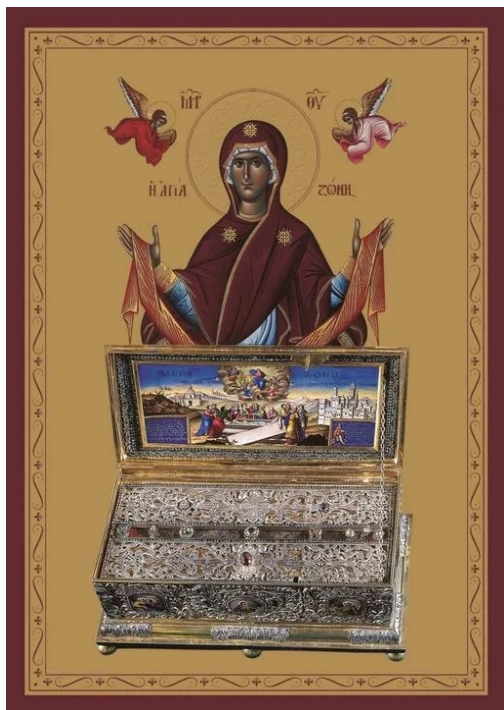

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΤΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΦΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΟΤΑΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΗΣ ΤΙΜΙΑΣ ΖΩΝΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ιωάννης Κατσούλα

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΤΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΤΑΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: <https://agnikolaosmark.gr>

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 31 Α Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Υ 2025

✠ Τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
ἐν τῷ ἐν Κων/πόλει ναῷ αὐτῆς τῷ ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΗΣ ΤΙΜΙΑΣ ΖΩΝΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Ἁγία Χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἔχει τοὺς δικούς της θησαυρούς, τοὺς ὁποίους ἐπιμελῶς φυλάσσει καὶ τοὺς ἀποδίδει τὴν πρέπουσα τιμὴ ἀπὸ τοὺς πρώτους ἤδη ἀποστολικούς χρόνους. Ἕνας μεγάλος θησαυρὸς γιὰ τοὺς Χριστιανούς εἶναι καὶ ἡ Ἁγία Ζώνη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τεμάχιο τῆς ὁποίας σήμερα φυλάσσεται στὴ Μονὴ Βατοπεδίου τοῦ Ἀγίου Ὁρους. Μὲ τὴν καθιέρωση τῆς ἐορτῆς τῆς καταθέσεως τῆς Τιμίας Ζώνης βλέπουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ ὄχι μόνο τὰ πρόσωπα τῶν Ἀγίων, ὄχι μόνο τὰ ἱερά τους λείψανα ἀλλὰ καὶ τὰ ἱερὰ ἀντικείμενα καὶ ἐνδύματά τους. Πολὺ δὲ περισσότερο ὅσα σχετίζονται μὲ τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τὴν Μητέρα τοῦ Κυρίου, ποὺ ἐπάνω τους ἔχουν ἄφθονη τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ. Ὅπως γνωρίζουμε ἀπὸ ἀρχαῖες μαρτυρίες ποὺ διαφυλάχθηκαν στοὺς αἰῶνες, ἡ Τιμία Ζώνη τῆς Θεοτόκου φτιάχθηκε ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ χέρια τῆς Παναγίας μας ἀπὸ τρίχες καμήλας. Αὐτὴ τὴ ζώνη εἶχε στὴ μέση της κατὰ τὴν Κοίμησή της. Ἡ παράδοση θέλει κατὰ τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους νὰ λείπει ἓνας, ὁ Θωμᾶς, ποὺ ἦρθε μὲ τρόπο θαυμαστὸ τὴν τρίτη ἡμέρα. Τὴν ὥρα ποὺ τὸ σύννεφο τὸν ἔφερνε στὰ Ἱεροσόλυμα, ὁ Θωμᾶς βλέπει τὴν ἄνοδο τῆς Θεοτόκου πρὸς τὸν Οὐρανό, τὴν θεία της, δηλαδή, μετάστασιν καὶ τῆς μιᾶς. Ἐκείνη ἀντὶ ἄλλης ἀπάντησης ἔβγαλε ἀπὸ τὴ μέση της τὴ ζώνη της καὶ ὥς εὐλογία τοῦ τὴν ἔριξε. Μόλις ἔφθασε στὰ Ἱεροσόλυμα, ὁ Θωμᾶς λυπημένος ποὺ δὲν ἀξιώ-

Κυριακὴ IB' τοῦ Ματθαίου

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιθ' 16-26)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἰς ὁ Θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς. Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Τὸ «οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα», καὶ «ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν». Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ραφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατά ἐστι.

θηκε νὰ παραστεῖ στὴν Κοίμησι τῆς μητέρας τοῦ Χριστοῦ, ζήτησε νὰ τοῦ ἀνοίξουν τὸν τάφο γιὰ νὰ προσκυνήσει τὸ ἱερό της σκηνώμα. Μὰ σὰν ἄνοιξαν τὸν τάφο τὸν βρῆκαν ἄδειο, ἡ Παναγία εἶχε ἀναστηθεῖ καὶ ἀναληφθεῖ, εἶχε, δηλαδή, μετασταθεῖ. Ἔτσι ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς ἀξιώθηκε νὰ δεῖ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἱερὴ στιγμὴ τὴν ἀνάληψη τῆς ἀναστημένης Θεοτόκου καὶ σὰν ἀπόδειξη αὐτῆς ἔλαβε στὰ χέρια τοῦ τὴν Τιμία Ζώνη της. Αὐτὴν τὴν Τιμία Ζώνη ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς τὴν παρέδωσε στὴν Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, ὅπου ἀνέλα-

βαν νὰ τὴ διαφυλάξουν δύο πτωχὲς εὐσεβεῖς γυναῖκες. Αὐτὲς σύμφωνα μὲ τὴν τελευταία ἐπιθυμία τῆς Παναγίας εἶχαν λάβει καὶ τὰ ἄλλα τῆς ἐνδύματα, τὴν ἐσθῆτα καὶ τὸ μαφόρι τῆς. Τὸ ἔργο αὐτὸ τῆς διαφύλαξης ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεὰ συνέχισε μία εὐλαβὴς παρθένος, καταγόμενη ἀπὸ τὴν ἴδια ἐκείνη οἰογένεια τῶν πτωχῶν ἐκείνων γυναικῶν. Στὰ χρόνια τοῦ Ἀρκαδίου, υἱοῦ τοῦ Μεγάλου Θεοδοσίου, ἡ Τιμία Ζώνη τῆς Θεοτόκου μεταφέρεται ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα στὴν Κωνσταντινούπολη. Τὴν κατέθεσε σὲ μιὰ ὑπέροχη λειψανοθήκη, τὴν ὁποία ὀνόμασε Ἀγία Σορό. Ἡ Ἀγία Ζώνη τῆς Θεοτόκου ἔγινε γιὰ τὴν Βασιλεύουσα Πόλη φυλακτῆριο πὺ τὴν προστάτευε ἀπὸ κάθε ἐχθρική ἐπίθεση, ἀπὸ κάθε δυστυχία καὶ δαιμονική ἐπιβολή. Μετὰ ἀπὸ λίγα χρόνια ἡ θυγατέρα τοῦ Ἀρκαδίου, αὐτοκράτειρα Ἀγία Πουλχερία, ἀνήγειρε λαμπρὸ Ναὸ πρὸς τιμὴν τῆς Θεοτόκου στὰ Χαλκοπρατεία, ὅπου στίς 31 Αὐγούστου κατέθεσε τὴν Τιμία Ζώνη. Ἡ ἴδια αὐτοκράτειρα σὲ ἔνδειξη εὐλαβείας τὴν διακόμησε μὲ μία χρυσὴ κλωστή, ἡ ὁποία σώζεται ἀκόμα μέχρι σήμερα. Τὸν ἐπόμενο αἰῶνα, ἄγνωστο πὼς καὶ γιατί, ἡ Τιμία Ζώνη μεταφέρθηκε στὴν πόλη Ζήλα τῆς Καππαδοκίας καὶ στὰ μέσα τοῦ 6ου αἰῶνα, ἐπὶ αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου, μὲ μεγάλη τιμὴ μεταφέρθηκε καὶ πάλι στὴν Κωνσταντινούπολη. Ἀμέτρητα ὑπῆρξαν τὰ θαύματα πὺ ἐπιτέλεσε ἡ Τιμία Ζώνη. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ εἶναι καὶ ἡ θεραπεία τῆς αὐτοκράτειρας Ζωῆς, συζύγου τοῦ αὐτοκράτορα Λέοντος τοῦ Ἑκτοῦ τοῦ Σοφοῦ, ἡ ὁποία βασανιζόταν ἀπὸ κάποιο ἀκάθαρτο πνεῦμα. Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, Ἅγιος Γερμανός, ἀναφέρει μὲ λυρισμὸ ὅτι ἡ Τιμία Ζώνη διατηρεῖ αἰῶνια τὴν θεία εὐωδία τῶν θεραπειῶν πὺ ἐπιτελεῖ εὐφραίνοντας ὅσους τὴν πλησιάζουν μὲ πίστη καὶ εὐλάβεια. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ὅσιος Ἰωσήφ ὁ ὑμνογράφος ἐξυμνεῖ τό ἱερὸ αὐτὸ κειμήλιο τῆς Θεοτόκου, τό ὁποῖο

μέ τή χάρη τῆς Παναγίας καθαγιαίνει τοὺς πιστοὺς, πού εὐλαβικά προσέρχονται γιὰ νὰ τὸ προσκυνήσουν. Τοὺς ἀνυψώνει ἀπὸ τὴ φθορὰ καὶ τοὺς ἀπαλλάσσει ἀπὸ ἀσθένειες καὶ θλίψεις. Γύρω στὸ 1150 ἡ Τιμία Ζώνη φυλασσόταν στὸ Μεγάλο Παλάτι τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τὸν 12ο αἰῶνα στὰ χρόνια τῆς Βασιλείας τοῦ Μανουὴλ τοῦ Πρώτου τοῦ Κομνηνοῦ καθιερώθηκε ἐπίσημα πλέον ἡ ἐορτὴ τῆς Ἀγίας Ζώνης στίς 31 Αὐγούστου. Παλαιότερα ἐορταζόταν μαζὶ μὲ τὴν ἐορτὴ τῆς καταθέσεως τῆς Τιμίας Ἑσθῆτος τῆς Θεοτόκου στίς 2 Ἰουλίου. Μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Πόλης ἀπὸ τοὺς Σταυροφόρους τῆς τέταρτης σταυροφορίας, πού ἔγινε τὸ 1204, κάποια τεμάχια ἀρπάχτηκαν ἀπὸ τοὺς Φράγκους καὶ μεταφέρθηκαν στὴ Δύση. Εὐτυχῶς ὅμως δέν χάθηκαν ὅλα τὰ τεμάχια. Εἶναι σίγουρο ὅτι ἓνα μεγάλο μέρος τῆς Τιμίας Ζώνης παρέμεινε στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ μετὰ τὴν ἀνακάλυψή της, πού ἔγινε τὸ 1261 ἀπὸ τὸν Μιχαὴλ τὸν 8ο τὸν Παλαιολόγο, φυλασσόταν στὸν Ναὸ τῶν Βλαχερνῶν. Ἡ μαρτυρία ἐνὸς ἀνώνυμου Ρώσου προσκυνητῆ στὴν Κωνσταντινούπολη μεταξύ τῶν 1424 μέχρι 1453 εἶναι καὶ ἡ τελευταία ἀναφορὰ σχετικὰ μὲ τὴν ὑπαρξὴ τῆς Τιμίας Ζώνης στὴ Βασιλεύουσα. Εἶναι ἄγνωστο τί ἀπέγινε μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τοὺς Τούρκους τὸ 1453. Πάντως τὸ μεγαλύτερο κομμάτι τῆς Ἀγίας Ζώνης σώθηκε ἀπὸ Σέρβους καὶ μέχρι σήμερα φυλάσσεται στὴν Ἱερὰ Μονὴ Βατοπεδίου, ὅπου οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ θαυματουργεῖ καὶ νὰ ἐνισχύει ἔτσι τὴν πίστη τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

(Πηγή: *Μορφές ἀπὸ τὸ Συναξάρι, Ἰωάννης Κατσούλα, ἐκδ. ΚΥΠΡΗ, Αθήνα 2010*)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δευτέρα 1^η Σεπτεμβρίου, Ἀγ. Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.
Τετάρτη 3 Σεπτεμβρίου, Παρεκκλήσι Υπαπαντής 7:00 π.μ.
Σάββατο 6 Σεπτεμβρίου, Ἀγ. Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΘΗΛ. / FAX: 22990 40040,
e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: <https://agnikolaosmark.gr>

Κυριακὴ ἸΒ' τοῦ Ματθαίου